

да се прави. Утѣшавахъ се съ това, че съмъ врѣменно командированъ.

Още тѣзи сутринъ плѣннитѣ Турци, подѣ охраната на опълченцитѣ, се испрагиха къмъ химитлийскитѣ лозя — между с. Шипка и с. Химитлий.

Азъ се явихъ на Майоръ Попова, дружинния командиръ на 5-а дружина. Едновременно се яви на сѣщия и Подпоручикъ Стояновъ, родомъ Българинъ, който до трѣгванието на опълчението отъ Зелено-Дърво за Химитлий, служеше въ волинския полкъ, всичко врѣме бѣше на Шипка, а въ врѣме на шейновския бой състоеше при Генералъ Сголѣтова. Ний и двамата бѣхме назначени врѣменно командующи роты въ 5 а дружина.

Слѣдъ това, отидохъ въ с. Химитлий да видя раненитѣ офицери. Както казахъ по горѣ, това село отстои отъ Шейново на 5—6, а отъ Шипка на 6—7 версти. Селото Химитлий е потънало, както и другитѣ села въ розовата долина, въ фруктови градини, окръжено отъ къмъ сѣверъ, по политѣ на Балкана, съ лозя и трандафилови градини, а отъ къмъ югъ — съ плодородни нивы и пасбища. Населението му (турско) е богато. Това се виждаше по хубавитѣ кѣщия съ широки дворове, които при всичко, че не далеко бѣше расположена многочисленна армия, бѣха прѣпълнени съ всѣкакво добро. Въ кѣщята въ изобилие се намираще маджунъ, медъ, ошафъ, орѣхи и пр.. Въ двороветѣ имаше голѣми купи сѣно и слама, около които се виждаха домашни птици и добитѣкъ. Въ хамбаритѣ се намираще запасъ отъ разни храни. Жителитѣ бѣха напустнали селото щомъ се показаха надъ него Русситѣ.

Раненитѣ офицери и долни чинове бѣха размѣстени по кѣщята. Азъ обиколихъ всичкитѣ офицери отъ дружинитѣ, а тѣй сѣщо и турскитѣ. Тѣзи послѣднитѣ бѣха помѣстени отдѣлно. Изъ между раненитѣ офицери отъ 5-а дружина най сериозно бѣ раненъ Шт. Капитанъ Рогозински — кракътъ на когото въ колѣното бѣше раздробенъ. По отзива на д-ритѣ раната му още повече бѣше станала опасна, вслѣдствие